

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๐/๒๕๖๐

วันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง สิบเอก ประพนธ์ ร่ำรวยธรรม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) และ (๓) หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า สิบเอก ประพนธ์ ร่ำรวยธรรม (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนถูกคณะกรรมการอัยการ (ก.อ.) และประธานคณะกรรมการอัยการ (นายเข้มชัย ชุตินวงศ์) ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และได้ร้องขอให้ ก.อ. ตรวจสอบจริยธรรมของนายเข้มชัย ชุตินวงศ์ ต่อมาอธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.อ. สำนักงานอัยการสูงสุด ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งผลการพิจารณาต่อผู้ร้องว่าไม่ปรากฏพฤติการณ์ที่จะต้องดำเนินการตามข้อร้องเรียน จากนั้นผู้ร้องได้ทำหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๐ ขอผลรายงานการตรวจสอบจริยธรรมอีกครั้ง อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ ได้มีหนังสือสำนักงาน ก.อ. สำนักงานอัยการสูงสุด ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ แจ้งว่าเรื่องนี้ไม่ปรากฏพฤติการณ์ที่จะต้องดำเนินการตามข้อร้องเรียน จึงไม่มีผลรายงานการตรวจสอบจริยธรรม ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าเรื่องที่ตนร้องเรียนนั้นไม่ได้รับการตรวจสอบและไม่มีผลการตรวจสอบ

จึงได้ยื่นเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ และประสงค์จะฟ้องคดีอาญาด้วย ในส่วนของการฟ้องคดีอาญา ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓ กำหนดให้เฉพาะอัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเท่านั้น จึงกระทบสิทธิของผู้ร้องในการที่จะเสนอเรื่องราวร้องทุกข์หรือฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) และ (๓) เนื่องจากผู้ร้องเป็นบุคคลธรรมดา ไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ โดยผู้ร้องสามารถฟ้องคดีต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบได้เท่านั้น เป็นการขัดต่อหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ การที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่บัญญัติให้สิทธิเฉพาะบุคคลบางกลุ่มมีอำนาจฟ้องคดีอาญาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้น ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปมีสิทธิเข้าถึง จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา มาตรา ๒๓ ในประเด็นเรื่องผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) และ (๓) หรือไม่

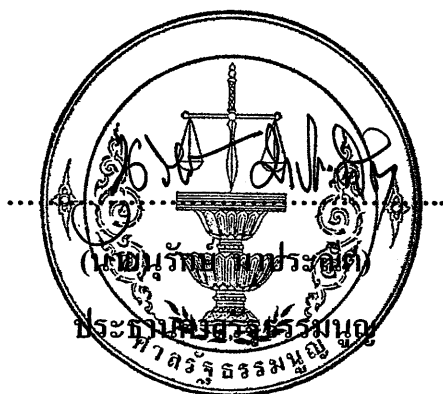
ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๒) และ (๓) หรือไม่ นั้น อันเป็นกรณีการขอให้ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้สิทธิในการยื่นคำร้องเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะแล้ว โดยการใช้สิทธิทางศาลตาม มาตรา ๒๑๒ และการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๑ (๑) และแม้ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ตนไม่มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ร้องจึงไม่อาจใช้สิทธิทางศาลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้ แต่ผู้ร้องก็ชอบที่จะใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดิน ตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ได้ ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

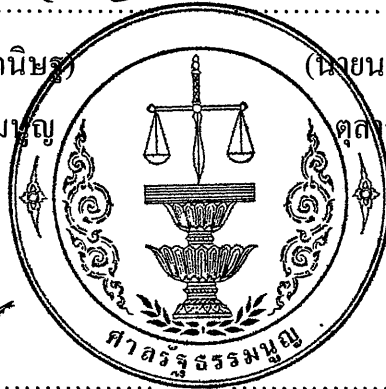
(คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๖๐)

(นายจรรย์ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ